

عنوان مقاله:

بررسی بکارگیری یکمدل ساده ی جمع آوری آب در زاهدان با تاکید بر استفاده از مشارکت مردمی

محل انتشار:

فصلنامه انجمن علمی پدافند غیر عامل ایران، دوره 1، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

بهنام حضرتی فر - کارشناس ارشد عمران- آب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

خشکسالی و تامین آب در زمره ی مهم ترین مسایل دولت ها در ایران بوده و خواهد بود. این امر به این علت است که بخش زیادی از سرزمین ایران در اقلیم خشک و نیمه خشک قرار گرفته است. با توجه به سابقهسکونت در این سرزمین ها و تامین آب به شیوه ی سنتی در گذشته، به نظر می رسد که می توان بخشی از وظیفه ی دولت را به مردم سپارد که اتفاقا می تواند کارآیی بیشتری نسبت به امور دولتی و مسایل ناشی ازبوروکراسی آن داشته باشد. مقاله ی حاضر تلاش می نماید تا یک شیوه ی جمع آوری آب را در شهرهای سیستان و بلوچستان پیشنهاد نماید و در این راه ملزومات و ضوابط پیاده کردن چنین پروژه ای با استفاده ازنیروی جمعی مردم را ارائه می دهد. مقالات مختلف تاکنون بر ارائه ی شیوه های ساده ی نوین و یا سنتی و ارائه ی ضوابط فنی و مشخصات ساختمانی و معماری آن ها مبادرت ورزیده اند، اما در حوزه ی اجرا این شیوه ها نیازه یک مدیریت خاص دارند که مقاله ی حاضر مدیریت مشارکتی را برای پیگیری این روش ها معرفی و ضوابط قدم به قدم آن را ارائه می نماید. بر این اساس روش تحقیق این پژوهش توصیفی و تحلیلی است که با استفاده از مطالعات کتابخانه ای انجام می شود. مبتنی بر بررسی این مقاله، ایجاد و پیگیری چنین شیوه ی جمع آوری و ذخیره ی آب یک نتیجه ی مستقیم و سه نتیجه ی جانبی خواهد داشت. نتیجه ی مستقیم این شیوه تامین آب مصرف خرد و خانگی آب برای یک محله یا روستا است. نتیجه ی اول جانبی، ایجاد سرمایه اجتماعی و پیوند میان مردم است. نتیجه ی دوم جانبی که منتج از نتیجه ی قبل است، افزایش امنیت اجتماعی و سیاسی در منطقه است؛ و نتیجه ی سوم ایجاد فرآیند توسعه ی درون زا مبتنی بر ارزش های فرهنگی و هویتی جامعه با کارکرد های امروزی است.

کلمات کلیدی:

جمع آوری آب/ذخیره سازی آب/مشارکت/مردمی خشکسالی/زاهدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/252028>

